

om Tilskud til „de fattiges Kasser“ forlænges med et Aar, altsaa til den 1. April 1908. Den naturlige Konsekvens af Vedtagelsen af dette Mindretalsforslag maatte jo være, at det her foreliggende Lovforslags Fremme vilde være at stille i Bero indtil videre. Ifølge Mindretallets Udtalelse i Betænkningen er dets Motiv til at stille det paagældende Ændringsforslag dette, at man anser det for hensigtsmæssigt at have de samme Regler for Valg til Hjælpekassernes Bestyrelser som til de kommunale Raad, hvad der vil forvolde Kommunalbestyrelserne mindst Besvær. Hvad angaar den af Mindretallet saaledes indtagne Stilling til det her foreliggende Forslag, skal jeg paa dette Stadium af Forhandlingen indskrænke mig til at bemærke, at Flertallet i og for sig ingenlunde bestrider, at det vilde være hensigtsmæssigt, hvis Valgene til Kommunalraadene og til Hjælpekassernes Bestyrelser kunde foregaa efter de samme Regler, altsaa efter fælles Valglistor, men Flertallet kan ikke tillægge dette Hensigtsmæssighedssyn en saa afgørende Vægt, som det ærede Mindretal gør. Flertallet skønner ikke, at der er Anledning til, at dette Hensyn skulde stille sig hindrende i Vejen for Tilvejebringelsen af en tiltrængt og i øvrigt god Reform paa det her foreliggende Omraade og stille sig hindrende i Vejen for, at den midlertidige Ordning kan afløses af en Ordning af mere fast og stabil Natur, vedrørende de fattiges Kasser eller — som de nu kaldes — Hjælpekassernes Virksomhed og Administration. Flertallet er derfor enigt om, at man i denne Sag, saaledes som Situationen nu ligger for, ganske kan se bort fra Spørgsmaalet om de kommunale Valgeregler, er enigt om, at man kan acceptere Valgreglerne, saaledes som de ere byggede i Lovforslagets § 7 med de af Flertallet dertil stillede Ændringer, og er derfor ogsaa enigt om at anbefale dette høje Ting at medvirke til dette Lovforslags Fremme ved at vedtage de af Flertallet stillede Ændringer. Saa kan Flertallet i øvrigt meget vel indrømme Ønskeligheden af, at man, naar Omstændighederne maatte tillade det, søger tilvejebragt fælles Regler for Valgene til henholdsvis de kommunale Raad og Hjælpekassernes Bestyrelser, eventuelt derved, at der senere foretages Ændringer i de Valgeregler, som her foreslaas vedtagne.

Som det fremgaar af Betænkningen, har Flertallet stillet en Række Ændringsforslag. En Del af disse er af en let

gennemskuelig Natur, andre af en mindre vidtrækkende Betydning; dem skal jeg derfor ikke trætte det høje Ting med at gøre til Genstand for Omtale. En tredie Klasse af Ændringer er derimod af mere reel og principiel Betydning; dem skal jeg her tillade mig kort at omtale.

Det under Nr. 4 opførte Ændringsforslag er det eneste af hele Rækken af Ændringsforslagene fra Nr. 2 til Nr. 22, der fremtræder som et Mindretalsforslag. Det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Lewinsky) har nemlig ikke ment paa dette Punkt at kunne slaa Følge med de Udvalgsmedlemmer, som han ellers i denne Sag slutter sig til, og som ved hans Hjælp ellers blive et Flertal, men som for dette Ændringsforslags Vedkommende have maattet finde sig i at blive degraderede til et Mindretal. Ændringsforslagets Realitet er denne, at et Sogneraad, som ønsker at yde Tilskud af Kommunens Kasse til Hjælpekassen udover, hvad der svarer til 30 Øre pr. Indbygger i Kommunen, maa som Vilkaar herfor indhente den højere Myndigheds, altsaa Amtsraadets, Samtykke. Saaledes som Forholdet nu er, vide vi jo, at Amtsraadets Samtykke altid maa indhentes for overhovedet at kunne yde Tilskud af Kommunens Kasse til de fri Fatigkasser. Ændringsforslaget fremtræder som et Kompromis. Forslagsstillernes Flertal var nemlig i og for sig helst blevet staaende ved Lovforslagets Affattelse paa dette Punkt, der gaar ud paa, at saadanne Tilskud skulle kunne ydes af Kommunekasserne uden Indhentning af højere Myndigheders Samtykke. Paa dette Punkt som paa adskillige andre Punkter ved det foreliggende Lovforslags Behandling have imidlertid de divergerende Anskuelser loyalt bøjet sig imod hinanden, og Kompromis'et, saaledes som det er udtrykt ved Ændringsforslaget Nr. 4, er af den Beskaffenhed, at jeg trygt tør anbefale det høje Ting at stemme ogsaa for dette Forslag.

I Lovforslagets § 5 bestemmes det, at Erhvervelse af Forsørgelsesret i Opholdskommunen for den Person, der under Ophold udenfor sin Forsørgelseskommune modtager Understøttelse af Opholdskommunens Hjælpekasse, skal være hvilende, saa længe dette er Tilfældet og i et Tidsrum af 6 Maaneder efter Understøttelsens Ophør. Man har her ønsket, at denne hvilende Forsørgelsesret kun skulde indtræde, for saa vidt den ydede Hjælp for et samlet Tidsrum af 3 Maaneder andrager mindst 15 Kr., og man har endvidere ønsket at nedsætte det Tidsrum af 6 Maa-